

то на-сыновеѣе челоѡѡческѣи, че ще ги искъси Богъ, и ще видатъ че они спередъ сами себе си скотове сж.

19 Защоѣто ониѣи слъчай што е на-сыновеѣе челоѡѡческѣи тей слъчай (е) и на-скотатъ : единъ слъчай е въ ниъ : каквото умира единъ, така умира (и) дръгъ : и истото дыханѣе (е) въ сички : и челоѡѡкъ не прѡвсхожда въ нишо скотатъ : защото сичко (е) съета.

20 Сичко пристигнава въ истото мѣсто, сичко бъде ѡ пръстятъ, и сичко се връща (накъ) въ пръстятъ.

21 Кой ли познава дъхатъ на-сыновеѣе челоѡѡческѣи, ако тей се искачъва горъ, и дъхатъ на-скотатъ, ако тей слъзнъва доаъ на земята ?

22 Видѣхъ прочее че не е нѡ докро, токму да се весели челоѡѡкъ въ дѣлата си : защото дѣло мъ (е) тей : понеже кой ли ще го приведе за да види онсва што ще бжде по него ?

Глава Д.

Соломонъ говори за невинните които се прѣтѣсени ; за завистьта ; за лъжността ; за непристойностите които послѣдуватъ въ животъ безъ прѣтели ; и за възвышенѣето на-онѣи които владѣчествуватъ на другите.)

ТОГЛАВА се азъ шбърнахъ, и видѣхъ сичките неправды што биватъ подъ слънцето : и это слъзы на-онѣи въ които се правеше неправдъ, и не съществъваше никой който да ги утѣшава : а силата (кеше) въ ржката на-онѣи които имъ правеха неправдъ : и не имъ се намираше утѣшителъ.

2 За това азъ ублажихъ онѣи които скончанѣе животно псалчиха, които до сега умреха псвече (похвалихъ) нежели живыте, които тоще живѣатъ.